

■ «Ὁρατοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν»

Ἡ Γ' Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ *

† 14η Σεπτεμβρίου 1925

Ἡ πληροφορία περὶ τῆς θείας ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸ Μονύδριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐφθάσε στὸν Ἑλληνικὸ λαὸ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1925 ἐκ. ἡμ., μέσω τῆς ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Σκρίπ»¹, ἡ ὁποία ἐδημοσίευσε εἰς τὴν πρώτην σελίδα τὴν εἰς φωτοτυπίαν ἀναδημοσιευομένην Ἀνακοίνωσιν τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων»² (βλ. σελ. 11 τοῦ παρόντος).

Τὸ κείμενο τῆς ἐν λόγῳ Ἀνακοινώσεως ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Ὁ “Σύλλογος τῶν Ὁρθοδόξων”, ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ Παλαιὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμμένει ἀκλόνητος, τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν θεωρῶν ἀντιθρησκευτικὴν καὶ ἀντικανονικὴν, ἐώρτασε σήμερον 14ην Σεπτεμβρίου, κατὰ τὸ ἐν λόγῳ Ἡμερολόγιον, τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς 9ης νυκτερινῆς τῆς χθές, πλέον τῶν δισχιλίων μελῶν τοῦ Συλλόγου συνηθροίσθησαν ἐν τῷ ἐξοχικῷ

Ναῶ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅπου ἐτελέσθη Ἀγρυπνία.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὕτη τῶν πιστῶν δὲν διέλαθε τὴν προσοχὴν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ἅτινα ἀπὸ τῆς 11ης νυκτερινῆς παρηκολούθησαν τὴν Ἀκολουθίαν χάριν τῆς τάξεως ὡς εἶπον.

Ἀλλὰ οἰαδήποτε κι' ἂν ἦτο ἡ ἐκεῖ ἀποστολὴ των, ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἐκεῖ ἄφιξίν των ἐκόντα ἄκοντα ἠναγκάσθησαν νὰ προστεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, τοὺς ὁποίους δὲν ἐχώρει ἤδη οὐδὲ ὁ ἐξωτερικὸς περίβολος τοῦ Ναοῦ, ἔνεκα λόγων ἀνωτέρων πάσης ἀνθρωπίνης διαταγῆς ἡ ἐξουσίας.

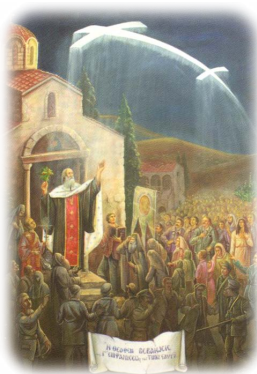
Ἡ ὥρα ἦτο 11η καὶ ἡμίσεια πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ καὶ μὲ κατεύθυνσιν ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς ἐνεφανίσθη φωτεινὸς λευκὸς Σταυρὸς, τοῦ Ὁποίου ἡ λάμψις περιοριζομένη μόνον ἐπὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαζομένου πλῆθους ἐξηφάνιζεν ἐντελῶς τὴν λάμψιν τῶν ἀστέρων, κατηύγαζε δὲ τὸν Ναὸν καὶ τὸν περίβολον ὡς νὰ κατηυθύνετο ἐπ' αὐτῶν ἡλεκτρικὸς προβολεὺς.

Ἡ ὀριζόντια γραμμὴ τοῦ οὐρανίου τούτου Σταυροῦ ἐκκλινε πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τὸ κάτω δὲ μέρος τῆς καθέτου γραμμῆς του ἐσχηματίζετο μικρότερος Σταυρὸς διὰ τῆς παρεμβολῆς ἐτέρας μικροτέρας ὀριζοντίας γραμμῆς. **Τὸ** οὐράνιον τοῦτο Σημεῖον ἦτο ὁρατὸν συνεχῶς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ κατόπιν ἤρξατο σβενύμενον ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Τὸ τί ἐπακολούθησε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ οὐρανίου τούτου Σημεῖου ἀδύνατον νὰ περιλάβῃ ἀνθρωπίνη ἀφήγη-

Σημερινὴ ἀποψις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὸν Ὑμηττό.

σις. **Π**άντες οἱ ἐκκλησιαζόμενοι γονυπετεῖς καὶ κλαίοντες ἐκ τῆς συγκινήσεως ἤρχισαν ψάλλοντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Κύριον ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ. **Τ**ὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας παραιτοῦνται τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἀνευρίσκουσι εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας των τὴν πίστιν τῶν παιδικῶν των χρόνων. **Ὁ**λος ὁ χώρος ἐκεῖνος μεταβάλλεται εἰς μίαν γωνίαν ἄλλου τινὸς κόσμου ὑπεργείου.

Ὁλοι κατέχονται ὑπὸ ἀνεκφράστου ἱερᾶς συγκινήσεως, ὅλοι κλαίουσιν. **Ἡ** Ἀγρυπνία συνεχισθεῖσα ἐτελείωσε περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν, ὁπότε ὁλόκληρος ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπινος χεῖμαρρος ἤρχισε κατερχόμενος πρὸς τὴν πόλιν διηγούμενος ἀνὰ πᾶν βῆμα τὸ νυκτερινὸν θαῦμα, ἐκ τῆς συγκινήσεως τοῦ ὁποίου συνείχοντο πάντες.

Ἴσως θὰ ὑπάρξωσι ἄπιστοι, οἵτινες θὰ ἀμφισβητήσωσι τὸ γεγονός, ἴσως θὰ εὑρεθῶσι δοκησίσοφοι, οἵτινες θὰ ζητήσωσι νὰ ἐρμηνεύσωσι τὸ φαινόμενον διὰ τῆς αὐθυποβολῆς ἢ δ' οἰασθήποτε ἄλλης βεβιασμένης αἰτιολογίας, πάντως, ὅμως, καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ τὰ ἐπιχειρήματα ὡς σαθρά, ἀνατρέπονται, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ στιγμιαίου φαινομένου διαλάμπαντος δίκην διάττοντος, ἀλλὰ περὶ φαινομένου ὁρατοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν, τὸ ὁποῖον ἐβλεπον καὶ ἐθαύμαζον συνεχῶς δισχίλιοι καὶ πλέον ἄνθρωποι.

Εὐτυχῶς δὲ ὅτι μεταξὺ τῶν ἰδόντων καὶ θαυμασάντων τὸν οὐράνιον τοῦτον φωτεινὸν Σταυρὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ ὄργανα τῆς Ἐξουσίας καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἐπίσημον Κράτος ἔχουσι καθῆκον νὰ ἐξετάσωσι, νὰ ἐξακριβώσωσι καὶ ἐπισημοποιήσωσι τὸ γεγονός.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, νομίζομεν ὅτι ἡ Ἐμφάνις τοῦ οὐρανίου τούτου Σταυροῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐορτάζεται κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον ἢ Ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐπίσημον Θεόθεν Βεβαίωσιν περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πεποιθήσεων τῶν ἀκολουθούντων τὸ Ἡμερο-

λόγιον τοῦτο, παρέχει δὲ καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας σήμερον τὰ τῆς Ἐκκλησίας χεῖρα βοηθείας οὐρανόθεν πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἀντικανονικῆς ἀποφάσεώς των περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας μονομερῶς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου δι' ἀποσχίσεως ἐκ τοῦ μεγάλου σώματος τῆς Ὁρθοδοξίας».

*Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ
τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων»*

Ἦμουν κι' ἐγὼ ἐκεῖ

«Καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν μάρτυρες» (Πράξ. ε' 32)

καὶ

**«Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
σταθήσεται πᾶν ῥῆμα» (Β' Κορινθ. ιγ' 1)**

Ῥοσοί ἐκ τῶν ἐπιζώντων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶχαν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν μεγάλην τιμὴν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὸ ἱερὸν ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐκεῖνην τὴν ἀνεπανάληπτον νύκτα τῆς 14ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1925 καὶ νὰ καταστοῦν αὐτόπτες μάρτυρες τῆς Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μὲ ἐκδηλον συγκίνησιν καὶ χαρὰν μᾶς διηγοῦνται, ὁ καθένας μὲ τὸν ἰδικόν του τρόπον, τὴν Ἐμφάνισιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

*** * ***

Πρῶτος ἔχει τὸν λόγον ὁ σεβαστὸς κ. Ἀνδρέας Βαπορίδης, ὁ μόνος ἐπιζῶν (1979) ἐκ τῶν ἰδρυτῶν καὶ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ τότε «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων»².

Ἐπειδὴ τὸ ἐξωκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου βρισκόταν μακρὰ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὸ χρησιμοποιοῦσε ὁ Σύλλογός μας ὡς “Μητρόπολι”. **Ἐκεῖ** συναθροίζομαστε κάθε Κυριακὴ καὶ κάθε μεγάλη Ἑορτή, κατὰ τὸ Πάτριον ἑορτολόγιον, καὶ ἀγρυπνοῦσαμε. **Ἱερεῖς** ποὺ μᾶς ἐξυπηρετοῦσαν τότε ἦταν οἱ ἀείμνηστοι π. Παρθένιος ὁ Ἰβηρίτης καὶ ὁ Παπα-Γιάννης ὁ Φλώρος.

Τὴν νύκτα ποὺ φάνηκε ὁ τίμιος Σταυρὸς βρισκόμενον στὸ Ἅγιον Ὅρος διὰ κάποια ὑπηρεσία τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος καὶ συγκεκριμένα ἀγρυπνοῦσα εἰς τὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ξηροποτάμου.

Κατὰ τὴν ὥρα τῆς Λιτῆς καὶ ὅταν ἐξῆλθε ὁ τίμιος Σταυρὸς πρὸς προσκύνησιν, γονάτισα καὶ μὲ δάκρυα παρεκάλεσα: “**Σ**ταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σκέπασε καὶ προστατέψε τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ ἀγρυπνοῦν ἀπόψε ἐκεῖ κάτω, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο”.

Ὅταν δέ, μετὰ ἀπὸ ἡμέρες, βρέθηκα στὴν Ἱερὰ Σκῆτη τῆς Ἀγίας Ἀννης ἔμαθα διὰ τὸ μέγα Θαῦμα τῆς Θείας Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ».

* * *

«Ἡμουν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς ποὺ ἔστειλαν τὸ βράδυ ἐκεῖνο, πρὶν 50 ἔτη, στὸ ἐρημοκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν Ἀγρυπνίαν.

Ἐκεῖ οἱ Παλαιοημερολογῖτες θὰ ἀγρυπνοῦσαν, διότι ξημέρωνε ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἐπειδὴ εἶχε συγκεντρωθῇ πολὺς κόσμος, περισσότερα ἀπὸ δύο χιλιάδες ἄτομα, δὲν ἐπιχειρήσαμε νὰ συλλάβωμε τὸν Ἱερέα, ὅπως εἶχαμε ἐντολὴ, ἀλλὰ ξαπλώσαμε ἡσυχα στὴν κοντινὴ πλαγιά καὶ περιμέναμε νὰ τελειώσουν.

Στὶς 11 καὶ μισή περίπου τὴ νύκτα ἀκούσαμε μεγάλο καὶ παράξενο θόρυβο ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὶς φωνές τοῦ πλήθους. **Χ**ωρὶς νὰ χάσωμε καιρὸ τρέξαμε νὰ δοῦμε τί συμβαίνει... καὶ εἶδαμε... **Ὅ**λο τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν βρισκόταν σὲ θρησκευτικὴ παραφορά. **Ἄ**λλοι κλαίγοντας καὶ ἄλλοι φωνάζοντας τὸ “Κύριε ἐλέησον” γονατιστοὶ εἶχαν στρέψει τὸ βλέμμα τους πρὸς τὸν οὐρανό, ἐνῶ μερικοὶ λιποθυμοῦσαν ἀπὸ τὴν μεγάλη συγκίνησι. **Τ**ότε κοιτάξαμε κι’ ἐμεῖς καὶ εἶδαμε τὸ θαυμάσιο, ἓνα δηλαδὴ τεράστιο ὀλοφώτεινο Σταυρό, πολὺ ψηλὰ πάνω ἀπὸ τὸν Ναό, νὰ φωτίζει ὀλόκληρη τὴν περιοχὴ. **Σ**τὴν

Μερικὲς δεκάδες ἐκ τῶν αὐτόπτων μαρτύρων τοῦ Θαύματος.

ἀρχὴ μᾶς ἔπιασε φόβος, ἀλλὰ ἀμέσως συνήλθαμε καὶ γονατίσαμε
ξεχνώντας τὴν ἀποστολὴν μας καὶ κλαίγοντας σὰν μικρὰ παιδιὰ.

Περιττό, βέβαια, νὰ σᾶς πῶ ὅτι παρακολουθήσαμε τὴν ἱερὰ
Ἀγρυπνία μέχρι τέλους γεμᾶτοι συγκίνησι, ὄχι πιὰ σὰν καταδιω-
κτικὰ ὄργανα ἀλλὰ σὰν πιστοὶ Χριστιανοί. **Τ**ὸ πρωῒ, ὅταν κατεβή-
καμε στὴ Σχολή, διηγηθήκαμε σ' ὅλους τὸ μέγα θαῦμα ποὺ εὐτυχή-
σαμε νὰ ἰδοῦμε. **Κ**ατόπιν ἔγιναν ἀνακρίσεις καὶ ὅλοι μας ἐνόρκως
καταθέσαμε ὅτι εἶδαμε πεντακάθαρα τὸν Τίμιον Σταυρὸ στὸν οὐρανὸ
ψηλὰ».

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΓΛΥΜΗΣ

Συνταξιούχος Ἀστυνομικὸς - ἐτῶν 78,

Ὁδὸς Ἀριστοτέλους 73, Περιστερί.

* * *

«Τὸ θαῦμα ἔγινε τὸ 1925 ὅταν πήγαμε νὰ κά-
νωμε ὁλονυκτία διὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἐξ αἰτίας τῶν διωγμῶν τότε κάναμε ὁλονυκτίες
στὰ πιὸ μακρυνὰ ἐξωκκλήσια. **Τ**ὸ βράδυ μάλιστα
ἐκεῖνο ἦλθαν χωροφύλακες μ' ἓνα ὑπομοίραρχον
διὰ νὰ πιάσουν τὸν ἱερέα μας, τὸν μακαρίτη τὸν
Παπα-Γιάννη τὸν Φλωρο. **Κ**ατὰ τὶς 11 καὶ μισή
βρισκόμουν ἔξω ἀπὸ τὸ Ναὸ μαζί μ' ὅλο τὸν κόσμον.

Καὶ τότε φάνηκε ψηλὰ ὁ Σταυρὸς μὲ πολὺ-πολὺ Φῶς. **Ὁ**λος ὁ κό-
σμος γονάτισε καὶ προσευχόταν, οἱ δὲ χωροφύλακες ποὺ εἶδαν μὲ τὰ
μάτια τους τὸ θαῦμα μᾶς πλησίασαν, σὰν φίλοι πιὰ, καὶ ἔγιναν ἓνα
μὲ τὸ ἐκκλησίασμα. **Ἡ** ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κράτησε, ἂν
θυμᾶμαι καλά, πάνω ἀπὸ ἓνα τέταρτο».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

Ἐτῶν 80 - Ὁδὸς Μακεδονίας 64,

Τσακὸς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς.

* * *

«Τὸ βράδυ ἐκεῖνο τοῦ 1925, ποὺ φανερώθηκε ὁ Τί-
μιος Σταυρὸς, ἔκανα τὸ τελευταῖο δρομολόγιο ὡς ὁδηγὸς
τράμ. **Εἶ**χα φθάσει στὴν Ὁμόνοια καὶ ἔκανα τὸν κύκλο
της, ὅταν εἶδα τοὺς ἀνθρώπους νὰ κοιτάζουν πρὸς τὸν
οὐρανὸ καὶ νὰ φωνάζουν: “κοιτάξτε... ὁ Σταυρὸς... ὁ
Σταυρὸς”. **Ἀ**μέσως πάτησα φρένο καὶ σταμάτησα τὸ
ὄχημα. **Ἐ**βγαλα τὸ κεφάλι μου ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ
ὀχήματος καὶ εἶδα κι' ἐγὼ ὁ ἀνάξιος τὸν Τίμιον Σταυρὸν τοῦ Κυρίου
μας – δοξασμένο νᾶναι τὸ ἅγιον Ὄνομά Του – νὰ φεγγοβολᾷ πάνω

ἀπὸ τὸν Ὑμηττό. Δὲν θυμᾶμαι πόσο κράτησε αὐτό. **Ἔ**να μόνο γνωρίζω, ὅτι ὁ Τίμιος Σταυρὸς ποὺ εἶδα ἐκεῖνο τὸ βράδυ μ' ἔκανε ἄλλο ἄνθρωπο. **Ἀ**πὸ τότε ὅλοι στὴν οἰκογένειά μου γίναμε πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γηνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΡΙΜΑΛΗΣ

Συνταξιούχος Τροχιοδρομικὸς - ἐτῶν 80,

Καρβάλης 17, Νίκαια.

* * *

«Ἦμουν τότε 18 ἐτῶν. **Μ**αζί μὲ τὴν μακαρίτισσα τὴν μητέρα μου πήγαμε τὸ βράδυ ἐκεῖνο ν' ἀγρυπνήσωμε στὸ ἐρημοκκλήσι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ποὺ βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμητοῦ. **Εἶ**χαμε ἐτοιμασθῇ μάλιστα νὰ μεταλάβωμε. **Π**ερὶ τὶς 11 καὶ μισή, ἐνῶ ψαλλόταν, ἂν θυμᾶμαι καλὰ, ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως, ἔγινε στὸν οὐρανὸ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἦταν τόσο δυνατὸ τὸ φῶς Του ποὺ ἐφωτίσθη ὁλόκληρος ἡ περιοχή. **Ὅ**λοι γονατίσαμε προσευχόμενοι καὶ δὲν χορταίναμε νὰ βλέπουμε τὸ θεῖο αὐτὸ Δῶρο. **Χ**αρακτηριστικὰ θυμᾶμαι ἓνα τυφλὸ ποὺ ἦταν δίπλα μου καὶ ἔχοντας τὰ κλειστὰ μάτια του στραμμένα πρὸς τὸν οὐρανὸ ἐφώναζε μὲ σπαρακτικὴ φωνὴ τὸ “Κύριε ἐλέησον” ».

ΗΛΙΑΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἑτῶν 68 - Ἀδριανουπόλεως 78,

Ἀνάληψις Παγκράτι.

* * *

«Θυμᾶμαι τὴ βραδυνὰ ἐκείνη τοῦ 1925, σὰν νᾶναι τώρα. **Κ**άναμε Ἀγρυπνία στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο. **Εἶ**χεν ἔλθει πολὺς κόσμος ἀπὸ Μέγαρα, Κούλουρη, Ἑλευσίνα καὶ Μάνδρα. **Σ**τὶς 11 καὶ μισὴ περίπου οἱ περισσότεροι ἦταν ἔξω ἀπὸ τὸ ἐκκλησάκι, ἐνῶ ὁ παπα-Γιάννης καὶ λίγοι ἀπὸ μᾶς εἴμαστε μέσα. **Ξ**αφνικὰ ἐκεῖ ποὺ ὁ ψάλτης διάβαζε μὲ δυνατὴ φωνὴ τὴν ὠραία ὁμιλία ποὺ ἀρχίζει μὲ τὸ “πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις” ἀκούσθησαν φωνὲς ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ ἔλεγαν “ὁ Σταυρός!... ὁ Σταυρός!...”.

Ὁ παπα-Γιάννης
ὁ Φλῶρος (1860-1953).

Ἐμεῖς ὅμως μέσα δὲν ξεκαθαρίσαμε καλὰ τί ἔλεγαν καὶ νομίσαμε ὅτι φώναζαν “ὁ στρατός, ὁ στρατός”! **Ἀ**μέσως λοιπὸν χωρὶς κι' οἱ ἴδιοι νὰ τὸ καταλάβουμε πῶς, ντύσαμε τὸν παπᾶ μὲ κουλου-

ριώτικα ροῦχα μαντήλα καὶ φοῦστα. **Ἔ**τσι, καὶ νὰ τὸν ἔβλεπαν ἦταν ἀδύνατον νὰ τὸν πιάσουν.

Οἱ φωνὲς ὅμως ἀπ' ἔξω ἔξακολουθοῦσαν δυνατὲς γι' αὐτὸ βγήκαμε καὶ ἐμεῖς ἔξω. **Τ**ότε εἶδαμε τὸν Τίμιο Σταυρὸ στὸν Οὐρανὸ καὶ καταλάβαμε τὸ λάθος μας. **Ἀ**λλ' ἐκεῖ ποὺ μὲ συγκίνησι καὶ γονατιστοὶ παρακολουθήσαμε τὸ θαυμάσιο, νᾶσου καὶ πλησιάζουν οἱ χωροφύλακες μὲ τὸν μακαρίτη τὸν Παπαγεωργίου ἐπικεφαλῆς. **Μ**όλις εἶδαν τὸν Σταυρὸ γονάτισαν. **Κ**ὶ αὐτοὶ ποὺ ἦταν διῶκτες φοβεροὶ ἔγιναν ὑπέρμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας».

ΕΥΘΥΜΙΑ (ΜΟΥΣΟΥΡΙΔΟΥ) ΜΟΝΑΧΗ
Καθηγουμένη Ἱ. Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
Πάρνηθος Ἀττικῆς.

* * *

«Εἶχαμε εἰδοποιηθῇ ὅτι τὸ βράδν τῆς Ἑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θὰ γινόταν Ἀγρυπνία στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο, στὸν Ὑμηττό. **Ξ**εκινήσαμε ἀπὸ τὸ Λιόπεσι δεκαπέντε περίπου ἄτομα καὶ μετὰ ἀπὸ δύο ὥρες φθάσαμε πεζοὶ στὸ ἔξωκκλησι.

Ἐκεῖ εἶχε μαζευτῇ πάρα πολὺς κόσμος καὶ οἱ περισσότεροι παρέμεναν ἔξω. **Κ**ατ'ὀρθωσα μὲ κόπο νὰ μπῶ μέσα μόλις ἄρχισε ἡ Ἀγρυπνία. **Τ**ὰ μεσάνυκτα ἀκούσαμε θόρυβο ἔξω ἀπὸ τὸ Ναὸ καὶ βγαίνοντας εἶδαμε τὸν Τίμιο Σταυρό. **Ὅ**λοι μας παρακολουθοῦσαμε ἐπὶ μισῇ ὥρᾳ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ σημεῖον. **Τ**ὰ δάκρυα ἦταν ἀδύνατον νὰ συγκρατηθοῦν. **Ὅ**ταν πιά χάθηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὁ Σταυρός, ἡ ἀγρυπνία συνεχίστηκε διὰ νὰ τελειώσῃ στὶς 4 τὸ πρωῒ περισσότερο πανηγυρικῇ καὶ πρὸ πάντων μὲ μεγάλη κατάνυξι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΔΑΒΑΡΗΣ
Κτηματίας - ἐτῶν 76,
Παιανία Ἀττικῆς.

* * *

Μερικὲς δεκάδες ἐκ τῶν αὐτόπτων μαρτύρων τοῦ Θαύματος.

«**Ἐμενα** στὰ Ταμπούρια τοῦ Πειραιᾶ μαζί μὲ τὸν πατέρα μου ποὺ ἦταν τυφλός, ὅταν μᾶς εἰδοποίησαν ὅτι στὴν Ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θὰ γινόταν Ἀγρυπνία στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Θεολόγο στὸν Ὑμηττό. **Ξ**εκινήσαμε λοιπὸν 50 ἄτομα ἀπὸ τὴν περιοχή Ἁγίου Δημητρίου Πειραιῶς καὶ φθάσαμε στὸ ἐκκλησιάκι, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ Ἀγρυπνία. **Εἶ**χε μαζευντῇ πάρα πολὺς κόσμος. **Κ**ατὰ τὰ μεσάνυκτα, καὶ ἐνῶ ἤμουν μὲ τὸν πατέρα μου ἔξω, φάνηκε στὸν οὐρανὸ ὁ Τίμιος Σταυρὸς ποὺ ἔφεγγε σὰν προβολέας. **Γ**ονατίσαμε μαζί μὲ τοὺς ἄλλους. **Ὁ** πατέρας μου χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ δῇ τὸ οὐράνιο δῶρο δὲν ἔπαυε στιγμὴ νὰ φωνάζῃ δυνατὰ τὸ “ Κύριε ἐλέησον ” ».

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ (ΚΑΛΜΠΕΝΗ) ΜΟΝΑΧΗ
Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου,
Μπάλα - Ἀττικῆς.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Σταυρὸς τῷ Κυρίῳ νυκτὶ ἐπέφανε, τῷ ἀληθῶς τῶν Πατρίων τὴν μαρτυρίαν δηλῶν, καὶ καρδίας τῶν πιστῶν χαρὰς ἐπλήρωσεν, ὅτε Ναῶ τῷ Μαθητῷ, τῇ Ὑψώσει τῷ Σταυρῷ, ἐτέλεσεν τὴν ἀγρυπνίαν, τὰ θαυμάσια καθορῶντες, οἱ τηρηταὶ τῶν Παραδόσεων.

Ἀριστείδου Σωτηρ. Καρβέλα

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτῷ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!

(*) Ἡ Γ΄ Θεία Ἐμφάνισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἔκδοσις Ἐπισκόπου Πενταπόλεως Καλλιπίου (†), σελ. 5-8, 15-20, Πειραιεὺς 1979. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἰδιοκτήτης τοῦ «Σκρίπ» ἦτο ὁ ἀείμνηστος Γρηγόριος Εὐστρατιάδης.

2. Ὡς γνωστὸν οἱ πρῶτοι Παλαιοσημερολογίτες εἶχαν ὀργανωθῇ μὲ τὴν σύστασιν τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων» καὶ μὲ Διοίκησιν ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἐξῆς μελῶν: Περ. Γκέτουρη, Κων. Μπερλῆ, Ἀνδρ. Βαπορίδη, Ἀλεξ. Συμεωνίδη, Ἰωάν. Σιδέρη, Κων. Κωτσιαυτοπούλου καὶ Χαραλ. Μαυρογιάννη.

11